DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)
den 18 november 1999 *

I mål C-191/98 P,

Georges Tzoanos, tidigare tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Aten (Grekland), företrädd av advokaten E. Boigelot, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån L. Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim, Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 19 mars 1998 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen) i mål T-74/96, Tzoanos mot kommissionen (REGP s. I-A-129 och II-343), i vilket det förs talan om ogiltigförklaring av denna dom,

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske chefsrådgivaren G. Valsesia, i egenskap av ombud, biträdd av advokaterna D. Waelbroeck och

* Rättegångsspråk: franska.

O. Speltdoorn, Bryssel, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden på femte avdelningen D.A.O. Edward (referent), tillförordnad ordförande på första avdelningen, samt domarna P. Jann och M. Wathelet,

generaladvokat: S. Alber,

justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 9 mars 1999 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Tzoanos har genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 19 maj 1998, med stöd av artikel 49 i EG-stadgan och motsvarande bestämmelser i EKSG-stadgan och Euratomstadgan för domstolen, överklagat förstainstansrättens dom

av den 19 mars 1998 i mål T-74/96, Tzoanos mot kommissionen (REGP s. I-A-129 och II-343, nedan kallad den överklagade domen) så vitt denna innebär ett ogillande av klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 22 juni 1995 att avsätta honom från tjänsten utan indragning av rätten till avgångspension och av beslutet av den 19 februari 1996 om uttryckligt avslag på det klagomål mot beslutet av den 22 juni 1995 som han ingav den 21 september 1995.

2 Av den överklagade domen framgår att Tzoanos tidigare var tjänsteman vid kommissionen i lönegrad A 3 och sedan den 1 juli 1989 var chef för enhet 3 "turism" vid direktorat A "företagsfrämjande verksamhet och förbättring av affärsmiljön" vid generaldirektoratet för "företagspolitik, handel, turism och näringsdrivande föreningar" (GD XXIII) (nedan kallad enhet XXIII.A.3) (punkt 1 i den överklagade domen).

3 Mot slutet av år 1993 upptäckte generaldirektoratet för "ekonomistyrning" (GD XX) att det förelåg problem i förvaltningen av enhet XXIII.A.3. I början av år 1994 fick Tzoanos överordnade kännedom om en tidningsartikel, publicerad i juli 1993 i Grekland, i vilken Tzoanos utsattes för kritik (punkt 2 i den överklagade domen).

4 Efter en undersökning av Tzoanos verksamhet inom enhet XXIII.A.3 vände sig tillsättningsmyndigheten den 22 december 1994 till disciplinnämnden med fem klagomål mot Tzoanos. Denne anklagades sålunda för att

— "ha utövat och utöva bisysslor utan tillstånd",

— "ha brustit i sin skyldighet att agera återhållsamt, eftersom han, utan att upplysa sina överordnade, haft sin bostad på samma adress som ett externt

företag som regelbundet deltar i projekt som subventioneras eller skall subventioneras av kommissionen, samt eftersom han offentligt kritiserat ett nationellt organ inom området för turism",

— "ha utfört tjänster inom området för sin yrkesverksamhet vid kommissionen för personer eller organ utanför institutionen av sådant slag att det kan ha skadat hans oberoende ställning i tjänsteutövningen som enhetschef vid kommissionen",

— "ha förberett handlingar för personer eller organ utanför institutionen som var avsedda antingen för kommissionen, och stred mot dess intressen, eller för utomstående parter i projekt som erhöll gemenskapsstöd",

— "ha gjort sig skyldig till oegentligheter i förvaltningen och vårdslös förvaltning av budget och finanser under sin tjänsteutövning som chef för enheten 'turism'" (punkterna 3 och 10 i den överklagade domen).

5 Den 5 april 1995 översände tillsättningsmyndigheten en kompletterande rapport till disciplinnämnden (punkt 15 i den överklagade domen).

6 Den 23 maj 1995 avgav disciplinnämnden ett enhälligt motiverat yttrande i vilket den rekommenderade tillsättningsmyndigheten att vidta den disciplinåtgärd som föreskrivs i artikel 86.2 f i Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), nämligen avsättning från

tjänsten utan indragning av rätten till avgångspension. Yttrandet delgavs Tzoanos den 1 juni samma år (punkt 16 i den överklagade domen).

7 Den 12 juni 1995 hölls förhör med Tzoanos i enlighet med artikel 7 tredje stycket i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna (punkt 17 i den överklagade domen).

8 Den 22 juni 1995 beslutade tillsättningsmyndigheten att vidhålla de fem klagomålen som den hade åberopat inför disciplinnämnden (se punkt 4 i förevarande dom), eftersom den, i likhet med nämnden, gjorde bedömningen att det förelåg ovedersäglig bevisning för de förhållanden som klagomålen avsåg och att Tzoanos i stort hade erkänt dem, samt att vidta den disciplinåtgärd som föreskrivs i artikel 86.2 f i tjänsteföreskrifterna, nämligen avsättning från tjänsten utan minskning eller indragning av rätten till avgångspension (nedan kallat det ifrågasatta beslutet). Beslutet delgavs Tzoanos den 23 juni 1995. Beslutet vann laga kraft den 1 augusti 1995 (punkt 18 i den överklagade domen).

9 Genom skrivelse av den 21 september 1995, som registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 25 september 1995, anförde Tzoanos klagomål mot detta beslut i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, vilket avslogs uttryckligen genom beslut av den 19 februari 1996 (punkt 19 i den överklagade domen).

10 Det är mot den bakgrunden som Tzoanos genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 17 maj 1996 väckte talan om ogiltigförklaring av

det ifrågasatta beslutet och av det uttryckliga beslutet om avslag på klagomålet av den 21 september 1995 mot beslutet av den 22 juni 1995.

Den överklagade domen

11 Genom den överklagade domen ogillade förstainstansrätten talan helt, efter att ha övervägt de av Tzoanos åberopade grunderna.

12 För en mer detaljerad redovisning av de relevanta bestämmelserna och de faktiska omständigheterna hänvisas till den överklagade domen.

13 Överklagandet grundas på att gemenskapsrätten har åsidosatts, närmare bestämt på följande omständigheter:

— Åsidosättande av artikel 33 i EG-stadgan för domstolen enligt vilken domar skall ange skälen för domsluten. Detta är en bestämmelse som enligt artikel 46 i denna stadga skall tillämpas på förstainstansrätten. Enligt Tzanos innebär skyldigheten att motivera domarna särskilt att domskälen skall vara lagligt godtagbara, det vill säga tillräckliga, relevanta, inte bygga på felaktig rättstillämpning eller på en felaktig bedömning av faktiska omständigheter och inte vara motstridiga.

— Åsidosättande av tjänsteföreskrifterna, särskilt artiklarna 12, 13, 14, 17, 21 första och andra styckena, 25, 87 andra stycket, 88 femte stycket, samt

bilaga IX till tjänsteföreskrifterna, närmare bestämt artiklarna 1, 2, 3, 7 andra stycket och 11 i nämnda bilaga.

— Åsidosättande av gemenskapsrättens allmänna rättsprinciper, nämligen principerna om rätten till försvar, om rätten till ett kontradiktoriskt förfarande och till en opartisk domare (och artikel 6 i Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna), om rättssäkerhet, om tro och heder, om skydd för berättigade förväntningar, om omsorgsplikt samt principen att förvaltningsbeslut skall vara grundade på lagenliga motiv, det vill säga motiv som är relevanta och inte bygger på felaktig rättstillämpning och/eller på en felaktig bedömning av faktiska omständigheter.

14 Tzoanos argument kan sammanfattas i följande tre grupper:

— tillämpningen av artikel 88 femte stycket i tjänsteföreskrifterna,

— tillämpningen av tjänsteföreskrifterna, särskilt artikel 21 i dessa, med avseende på Tzoanos skyldigheter på det finansiella området,

— iakttagandet av rätten till försvar, särskilt tillgången till handlingar.

15 För det första skall klagandens argument avseende tillämpningen av artikel 88 femte stycket i tjänsteföreskrifterna granskas vilka går ut på att förstainstan-

srätten inte har tillämpat denna bestämmelse på ett riktigt sätt. Först skall dock undersökas om denna bestämmelse verkligen är tillämplig på det förevarande fallet.

16 Artikel 88 första och femte styckena har följande ordalydelse:

"Om tillsättningsmyndigheten påstår att en tjänsteman har begått ett allvarligt fel,... kan tillsättningsmyndigheten omedelbart avstänga honom från tjänsten.

...

Om emellertid tjänstemannens handlingar leder till åtal, skall ett slutligt beslut fattas först sedan avgörandet i den domstol som prövar fallet har vunnit laga kraft."

17 Vad gäller den ifrågavarande föreskriftens tillämpning undersökte förstainstansrätten först syftet med densamma i punkterna 33 och 34 i den överklagade domen. Därefter fastslog rätten, i punkt 35, att artikelns systematik visar att det ankommer på den ifrågavarande tjänstemannen att tillhandahålla tillsättningsmyndigheten sådana upplysningar att den kan bedöma om de handlingar som tjänstemannen har anklagats för inom ramen för det disciplinära förfarandet samtidigt är föremål för ett straffrättsligt förfarande gentemot samme tjänsteman. Förstainstansrätten bedömde att den ifrågavarande tjänstemannen för att uppfylla denna skyldighet i princip måste visa att åtal är väckt mot honom samtidigt som han var föremål för ett disciplinärt förfarande. Det är endast då

åtal har väckts som det enligt förstainstansrätten är möjligt att identifiera de handlingar som omfattas av det straffrättsliga förfarandet och jämföra dessa med de handlingar som är föremål för det disciplinära förfarandet för att kunna avgöra om de är identiska.

18 Beträffande Tzoanos situation fastslog förstainstansrätten i punkterna 36 och 37 i den överklagade domen att det framgick av handlingarna i den akt som ställts till rättens förfogande att det inte hade väckts något åtal mot honom vid den tidpunkt då det ifrågasatta beslutet antogs.

19 Vidare uttalade förstainstansrätten i punkt 38 i den överklagade domen att, så vitt Tzoanos vid denna tidpunkt var föremål för en förundersökning som kunde leda till att åtal väcktes mot honom, borde han i enlighet med syftet (*ratio legis*) med artikel 88 femte stycket i tjänsteföreskrifterna ges möjlighet att visa på vilket sätt ett slutligt beslut inom ramen för ett disciplinärt förfarande kunde påverka hans ställning i ett eventuellt straffrättsligt förfarande som förundersökningen kunde leda till.

20 Förstainstansrätten uttalade i punkt 39 i den överklagade domen att det av handlingarna i målet framgick att Tzoanos inte hade gjort någon precis beskrivning av de förhållanden som skulle kunna kvalificeras som "[samma] handlingar" som samtidigt var föremål för ett disciplinärt förfarande gentemot honom vilket lett till antagandet av det ifrågasatta beslutet och för ett straffrättsligt förfarande. I punkt 208 i den överklagade domen drog förstainstansrätten slutsatsen att Tzoanos inom ramen för förfarandet vid förstainstansrätten inte hade visat att det var fråga om sådana handlingar.

21 Av den överklagade domen framgår sålunda att förstainstansrätten ansåg att artikel 88 femte stycket i tjänsteföreskrifterna inte var tillämplig av två skäl. För det första hade något åtal inte väckts mot Tzoanos vid den tidpunkt då det ifrågasatta beslutet antogs. För det andra hade Tzoanos, då han påpekade att förundersökning pågick, varken inom ramen för det disciplinära förfarandet som

resulterade i antagandet av det ifrågasatta beslutet eller inom ramen för förfarandet vid förstainstansrätten beskrivit några handlingar som samtidigt var föremål för disciplinärt förfarande och ett straffrättsligt förfarande.

22 Förstainstansrätten gjorde sig följaktligen inte skyldig till felaktig rättstillämpning när den ansåg att det ankom på Tzoanos att tillhandahålla tillsättningsmyndigheten och förstainstansrätten de nödvändiga upplysningarna för att dessa skulle kunna dra slutsatsen att han samtidigt var föremål för ett disciplinärt förfarande och ett straffrättsligt förfarande på grund av samma handlingar.

23 Förstainstansrättens konstaterande att Tzoanos inte tillhandahållit de upplysningar som var nödvändiga i detta hänseende är ett fastställande av faktiska omständigheter, vilket helt faller inom förstainstansrättens behörighet och vilket inte kan ifrågasättas inom ramen för ett överklagande (jämför dom av den 1 oktober 1991 i mål C-283/90 P, Vidrányi mot kommissionen, REG 1991, s. I-4339, punkt 12, och av den 2 mars 1994 i mål C-53/92 P, Hilti mot kommissionen, REG 1994, s. I-667, punkt 10).

24 Då de villkor som gäller för tillämpningen av artikel 88 femte stycket i tjänsteföreskrifterna sålunda inte är uppfyllda i det förevarande fallet föreligger det inte skäl att granska de andra argument som Tzoanos har framfört i detta avseende.

25 För det andra skall argumenten avseende åsidosättandet av tjänsteföreskrifterna, särskilt artikel 21 i dessa, granskas.

26 För det första har Tzoanos gjort gällande att han inte kan åläggas något som helst ansvar för den budgetmässiga och finansiella uppföljningen av ett projekt, eftersom han inte var betalningsutanordnare. För det andra har han hävdat att den överklagade domen på en punkt är uppenbart rättsstridig. Han anser

nämligen att han enligt artikel 21 första stycket i tjänsteföreskrifterna, i förekommande fall, endast kan göras ansvarig för utförandet av exakt de uppgifter som han har tilldelats och vilka absolut inte bestod i kontroll och finansiell uppföljning av projekt. Hans bedömning är att ansvaret för bristerna i förvaltningen av "turist"-enhetens resurser åvilade generaldirektören och inte honom själv.

27 Beträffande det första av dessa argument framgår klart av punkterna 202 och 203 i den överklagade domen att förstainstansrätten ansåg att även om Tzoanos inte formellt sett var betalningsutanordnare så var han inte desto mindre, i egenskap av chef för enhet XXIII.A.3, skyldig att förhandsgranska ansökningarna om betalning som ingavs av mottagarna av subventionerna som godkändes genom beslut av GD XXIII med avseende på om de var välgrundade.

28 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 60 i sitt förslag till avgörande fastställde förstainstansrätten faktiska omständigheter som inte kan prövas inom ramen för ett överklagande, då den kom fram till slutsatsen att de försummelser som gjorts gällande föll inom Tzoanos ansvarsområde, oberoende av ställningen som betalningsutanordnare.

29 Tzoanos argument enligt vilket han inte kan åläggas något som helst ansvar, eftersom han inte var betalningsutanordnare, kan därför inte godtas.

30 Inte heller det andra argumentet som Tzoanos har framfört beträffande tillämpningen av artikel 21 i tjänsteföreskrifterna kan godtas. Förstainstansrätten har till fullo uppfyllt de krav som ställs i denna föreskrift genom att undersöka

den exakta omfattningen av de uppgifter som Tzoanos hade tilldelats och genom att fastställa hans ansvar i förhållande till dessa uppgifter.

31 Slutligen skall Tzoanos argument avseende iakttagandet av rätten till försvar undersökas. Enligt Tzoanos skall domen upphävas, eftersom den innebär en felaktig tillämpning av principen om kontradiktoriskt förfarande, av principen om jämlikhet i medel och av principen om motiveringsskyldighet.

32 Av punkt 329 i den överklagade domen framgår att förstainstansrätten, av det förhållandet att Tzoanos vid förhandlingen inte reagerade mot kommissionens påståenden att han under det disciplinära förfarandet hade haft tillgång till de handlingar som disciplinnämnden förfogade över när den skulle avge sitt yttrande och som tillsättningsmyndigheten förfogade över när den skulle anta det ifrågasatta beslutet, drog slutsatsen att den i praxis fastslagna principen om jämlikhet i medel hade iakttagits. Förstainstansrätten påpekade också att Tzoanos hade kunnat få kännedom om samtliga faktiska omständigheter som det nämnda beslutet grundades på i tillräckligt god tid för att framföra sina synpunkter. Förstainstansrätten påpekade dessutom att även om Tzoanos hade rätt att ta del av andra handlingar än dem som hade skickats till honom under det disciplinära förfarandet var utnyttjandet av denna rättighet inte ägnat att påverka vad som fastställts och kunde följaktligen heller inte utgöra något stöd för att Tzoanos rätt till försvar hade åsidosatts.

33 Tzoanos har gjort gällande att förstainstansrätten felaktigt antog att han hade haft tillgång till de handlingar som disciplinnämnden förfogade över när den skulle avge sitt yttrande och som tillsättningsmyndigheten förfogade över när den skulle anta det ifrågasatta beslutet. Tzoanos har också bestritt förstainstansrättens konstaterande att han hade kunnat få kännedom om samtliga faktiska omständigheter som det nämnda beslutet grundades på i tillräckligt god tid för att framföra sina synpunkter.

34 Beträffande denna fråga noterar domstolen, att enligt den allmänna principen om rätten till försvar skall en tjänsteman ha möjlighet att ta ställning till varje handling som institutionen avser att göra gällande mot honom (se särskilt domen

i det ovannämnda målet Vidrányi mot kommissionen, punkt 20). Såvitt tjänstemannen inte har getts denna möjlighet kan de handlingar som inte gjorts tillgängliga inte komma ifråga som bevisning. Den omständigheten att vissa handlingar som kommissionen har använt sig av inte kan åberopas som bevis har dock endast betydelse i den mån kommissionens klagomål kan bevisas endast med hänvisning till just de handlingarna (dom av den 25 oktober 1983 i mål 107/82, AEG mot kommissionen, REG 1983, s. 3151, punkterna 24—30; svensk specialutgåva, volym 7, s. 287).

35 I enlighet med denna praxis undersökte förstainstansrätten huruvida den omständigheten att vissa begärda handlingar inte utlämnades hade kunnat påverka förfarandets förlopp och innehållet i det ifrågasatta beslutet till Tzoanos nackdel. Förstainstansrätten ansåg att utövandet av rätten att ta del av andra handlingar än dem som översändes under det disciplinära förfarandet inte var ägnat att påverka vad som fastställts, eftersom detta klart framgick av parternas yttranden och av de handlingar som Tzoanos hade tillgång till under det disciplinära förfarandet. Dessutom påpekade förstainstansrätten i punkt 329 i den överklagade domen att de handlingar som Tzoanos inte hade haft tillgång till inte var ägnade att visa att han inte var ansvarig för den budgetmässiga och finansiella uppföljningen av subventionerade projekt inom turistsektorn och att hans överordnade utan hans vetskap hade ändrat hans befogenheter. Förstainstansrätten konstaterade även att inte någon av de handlingar som kommissionen hade ingett som svar på förstainstansrättens skriftliga frågor utgjorde något stöd för sökandens påstående att han i själva verket inte deltog i den budgetmässiga och finansiella uppföljningen av de ifrågavarande projekten.

36 Det som förstainstansrätten har fastställt i detta avseende rör bedömningen av faktiska omständigheter och kan inte ifrågasättas inom ramen för ett överklagande. Då förstainstansrätten har förfarit i enlighet med domstolens praxis kan de argument som klaganden har framfört på denna punkt inte godtas.

37 Det finns härefter skäl att granska de argument som Tzoanos har framfört gentemot punkterna 266, 277 och 298 i den överklagade domen. Enligt Tzoanos framgår det av handlingarna i målet att tillsättningsmyndigheten inte hade anfört

några preciserade klagomål gentemot projekten IFTO, IERAD och BDG och att förstainstansrätten själv ansåg sig kunna anföra sådana klagomål gentemot honom. Tzoanos anser att förstainstansrätten har åsidosatt sin skyldighet att förhålla sig opartisk.

38 Vid förstainstansrätten gjorde Tzoanos gällande att de klagomål som riktades mot honom inom ramen för dessa projekt saknades i det ifrågasatta beslutet, vilket innebar att detta var behäftat med en brist i motiveringen som gjorde att det skulle ogiltigförklaras. Förstainstansrätten godtog dock inte detta argument.

39 Den invändning som Tzoanos nu har anfört grundas på den omständigheten att förstainstansrätten skulle ha tagit fram omständigheter från GD XX:s rapporter för att avhjälpa bristen i motiveringen i det ifrågasatta beslutet. Domstolen skall därför granska det tillvägagångssätt som förstainstansrätten har använt sig av när den förkastade Tzoanos argument.

40 Av den överklagade domen framgår att förstainstansrätten, till följd av Tzoanos anmärkningar, undersökte det ifrågasatta beslutet för att kontrollera de särskilda klagomål som hade riktats gentemot honom i vissa av övervägandena i ingressen till beslutet.

41 När det gäller projekten IFTO, IERAD och BDG som behandlades i punkterna 265, 277 respektive 297 i den överklagade domen hänvisade förstainstansrätten först till det ifrågasatta beslutet. I brist på ytterligare uppgifter i detta beslut beslutade förstainstansrätten att den måste undersöka GD XX:s särskilda rapport som det ifrågasatta beslutet hänvisade till.

42 Beträffande projekten IFTO och BDG (se punkterna 266 respektive 298 i det ifrågasatta beslutet) nämnde förstainstansrätten två klagomål för vart och ett av dessa projekt som just avsåg Tzoanos.

43 Beträffande projektet IERAD ansåg förstainstansrätten att det framgick av den särskilda rapporten att de oegentligheter som nämndes i kapitlet om den grekiska delaktigheten i projektet måste tillräknas Tzoanos, även om han inte nämndes vid namn. Förstainstansrätten konstaterade därefter, mot bakgrund av klargörandena i den nämnda rapporten, av innehållet i det uttryckliga avslagsbeslutet och av de synpunkter som Tzoanos hade framfört i sina inlagor, att fyra klagomål kunde urskiljas gentemot honom.

44 I punkt 280 i den överklagade domen noterade förstainstansrätten dessutom att projektet IERAD nämndes i det tjugosjunde övervägandet i det ifrågasatta beslutet som i detta sammanhang hänvisade till GD XX:s särskilda rapport om detta projekt, vilken Tzoanos hade underrättats om. Vidare hänvisade förstainstansrätten till det tjugoåttonde övervägandet till det ifrågavarande beslutet och anförde att detta övervägande, som var allmänt hållet, utgjorde en närmare förklaring av de oegentligheter som hade noterats beträffande de olika projekt som nämndes i det närmast föregående övervägandet. Dessutom konstaterade förstainstansrätten att kommissionen hade preciserat de särskilda klagomålen avseende IERAD i sitt uttryckliga avslagsbeslut.

45 Domstolen anser följaktligen att det står klart att förstainstansrätten, i motsats till vad Tzoanos har påstått, endast har kontrollerat de särskilda klagomål som riktats mot honom och inte har ersatt kommissionens motivering med sin egen, eftersom samtliga klagomål som har gjorts gällande gentemot Tzoanos återfinns i de rapporter till vilka det ifrågasatta beslutet uttryckligen hänvisar.

46 De argument som Tzoanos har framfört i detta avseende är således inte välgrundade.

47 Vid detta förhållande följer av vad ovan anförts att överklagandet skall ogillas.

Rättegångskostnader

48 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som är tillämplig på mål om överklagande enligt artikel 118, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att klaganden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, skall han förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

följande dom

1) Överklagandet ogillas.

2) Georges Tzoanos skall ersätta rättegångskostnaderna i denna instans.

Edward Jann Wathelet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 18 november 1999.

R. Grass

Justitiesekreterare

L. Sevón

Ordförande på första avdelningen